

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9414 van 30 januari 2013
in de zaak A. 207.640/XIV-34.764**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Emmanuelle Schouten
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 10 januari 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 93.256 van 11 december 2012 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 januari 2013 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

In het eerste onderdeel van het enige middel uit de verzoeker kritiek
op de aanvankelijk bestreden beslissing terwijl de Raad van State als administratieve
cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden noch om de
motieven van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen te beoordelen. Het eerste onderdeel van het enige middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

In het tweede onderdeel van het enige middel gaat de verzoeker voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest. Zo stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 2.3 van het bestreden arrest vast dat het fundamenteel gebrek aan kennis over dagelijkse, doch ingrijpende elementen uit het leven in Zarghun Shahr het asielrelaas van de verzoeker ondermijnt gelet op het feit dat de problemen met de Taliban omwille van zijn tewerkstelling voor het bedrijf MDC daar plaats zouden hebben gevonden en dat het louter verwijzen naar het door het UNHCR opgegeven risicoprofiel niet bij machte is om zijn nood aan internationale bescherming aan te tonen. In punt 2.4 merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de eerste plaats op dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken in de mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen om vervolgens in te gaan op de aangebrachte documenten van MDC. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt echter vast dat deze documenten geen bewijswaarde hebben gelet op de eerdere vaststellingen en dat de tweede brief bovendien een gesolliciteerd karakter heeft. In punt 2.8 merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten slotte nog op dat het arrest Singh geen betrekking heeft op verzoeker en dat het in dat arrest gaat over documenten afkomstig van een gezaghebbende organisatie hetgeen in casu niet het geval is. In tegenstelling tot wat de verzoeker aanvoert, werd zijn risicoprofiel dus wel degelijk onderzocht. Het tweede onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig januari tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams